DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowej w Krasnymstawie.

No 8. Krasnystaw, dnia 5. sierpnia 1917. Rok III.

~~100.~~ 99

Zarządzenia wykonawcze dotyeząęe obrotu zbożem i przetworami młynarskiemi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58. w sprawie krajowej Rady gospodarczej oraz z dnia 3. lipca 1917 w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich zarządza się co następuje:

§ 1.

Normy żywnościowe.

Jako najwyższą **normę zużycia na żywność** wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3. rozp. z dnia 3. VII. 1917) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7 tegoż rozp.) **250 gramów mąki na głowę** i dzień czyli 91 1/4 kg. mąki na głowę i rok, co odpowiada **114 kg.** zboża na głowę i rok. **Dla osób ciężko pracujących** (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. **500 gramów mąki** na głowę i dzień wzgl. 228 kg. zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ieli rodzin. Przez ciężko pracujących robotników, rolnych rozumie się **mężczyzn** w wieku od lat 18, pracujących fizycznie **w cudzem** gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2.

Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

a) **370 kg. owsa na konia i rok** zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) **370 kg. otrąb rocznie na konia lub wołu,** będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać producentowi na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) **poślad;** przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na pos'lad więcej niż **5% omłóconego zboża.**

b) **otręby** pozostałe po zmieleniu zboża przeznaczonego na wyżywienie własne wzgl. domowników.

c) W końcu należą się producentowi od P. C. Z. otręby w stosunku 3 kg za każdych 100 kg dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3.

Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na mórg (§ 3. z rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza sę 10O kg bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione wzgl. nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane polskiej Centrali zbożow ej.

Rolnicy którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisyi powiatowej wzgl. gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboże siewne w polskiej Centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboże wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tegosamego lub innego gatunku bądź to w P. C. Z. bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego należy się prócz ceny obowiązującej dodatek, który wynosi

a) dla zwykłego nasienia, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego—2 K za 100 kg.

b) dla odsiewów oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla kwalifikowanego zboża siewnego, w obu wypadkach na podstawie atestu odnośnego Towarzystwa rolniczego 8 K za 1C0 kg.

W razie dostawy zboża dla P. C. Z. może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli P. C. Z. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4.

Ceny. Wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. Komisye powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6. rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom większej własności t. zn. obszaru powyżej 100 morgów za pierwsze 150 kg ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom drobnej własności t. zn obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele gospodarstw drobnych (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6. wyżej wymienionego rozporządzenia dodatek w wysokości 10 K za 100 kg.

Dla odstaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

WŁAŚCICIELE POSIADŁOŚCI.

większej:	**mniejszej:**
do 15/X 1917 1/2q	1/4 q
do 1/1 1918 1/2q	1/2 q
do 1/1LI 1918 1/2q	
do 1/V. 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.	resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na własną potrzebę oraz ilości przeznaczonej do oddania jest zadaniem Komisyi powiatowej wzgl. gminnej.

W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości komisya powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości, komisye gminne.

Komisya powiatowa wzgl. gminna ma prawo wzywania, na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4 rozp. z dnia 3. lipca 1917.

Komisyi przesługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych zebranych przez komendę powiatową.

Członkom komisyi należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna w wysokości K 6. — członkom komisyi powiatowych ponad to zwrot kosztów podróży. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcyonaryuszy dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisyi K. R. G. Sposób urzędowania komisyi określony będzie szczegółowo w instrukcyi wydanej przez Wydz. Wyk. K. R. G.

§ 5.

Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi oraz inwentarzy do danego gospodastwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża;

b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w § 1—3.

c) Tę część powyższej ilości którą może być zmieloną.

UWAGA: W paszporcie zbożowym wydanym producentowi wpisuje się jaką ilość dozwoloną do zmielenia tyle tylko, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta pobierającej ordynaryę wpisywane będą do książek kontroli zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących.

d) Ilość zboża którą producent będzie miał do oddania dla P. 0. Z.

ej Tę część powyższej ilości za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6 rozp. z dnia 3/7 1917.

f) Terminy w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d) i e) winna być uskuteczniona, oraz magazyn odbiorczy wzgl. stacyę kolejową do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło z którego ma je otrzymać (Magazyn P. G. Z. lub spichrz chlebodawcy.)

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia zawartego w paszporcie może producent wnieść rekurs do komisyi, która zostanie utworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane zawarte w paszporcie, wciąga komisyą do osobnego wykazu ogólnego, który— niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) przesyła się w kopii do filii powiatowej P. C. Z Komisya sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów P. C. Z.

Kierownik filii p. 0. Z. rozdziela wyciągi z tych wykazów lub ich odpisy między poszczególnych zastępców P. C. Z. stosownie do okręgów w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6.

Odbiór zboża. Zastępcy P. C. Z. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy polskiej Centrali zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy P. C. Z. spółki rolne, firmy handlowe, młyny i t. d.

Zastępców mianuje dyrekcya P.C.Z. lub z jej upoważnienia Kierownik filii i zaopatruje ich odpowiedniemi legitymacyami. Legitymacye te muszą posiadać pieczątkę P. (J. Z. i podpis dyrektora Centrali względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacyi, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacya daje prawo, oraz okręg na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca P. C. Z. winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymacye do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu wzgl. wykazu odstaw zaciąga zastępca P.C.Z. także ilość zboża, wydanego wprost przez producenta na zlecenie P. C Z. (§ 3. 14. a 15 b.)

§ 7.

Odstawa. Podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnemi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż 7 km od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg.

UWAGA: Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności śpichrz, dla właścicieli mniejszej posiadłości środek danej wsi bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej $^1/_8$ km nie uwzględnia się, powyżej */8 m liczy za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzony przez komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnemi furmankami w przepisanym terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisyi, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisya zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości pod wód w drodze przymusowej.

Za po Iwody, dostarczone do odstawy zboża należy się od każdych 100 kg wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwody wypłaci magazyn odbierający, przyczem—jeśli odstawy dokonano furmankami nienależącymi do producenta—potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I niniejszego §).

O podwody potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacyi kolejowej lub do magazynów rządowych winien odnośny zastępca P. C. Z. zwrócić się do Komendy powiatowej która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonem wynagrodzeniem, płatnem przez P. O. Z.

§ 8.

Legitymacye dla transportu kołowego.

Jako legitymacya dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta, śluzy paszpcrt zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę P. C. Z.

§ 9-

Transport koleją i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich przesyłanych przez P. C. Z. może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczątką

i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej wydanej przez dyrekcyę P. C. Z., opatrzonej pieczątką i podpisem dyrektora.

§ 10 .

Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża, nabytego przez P. C. Z. jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego, ułożonego przez wydz. wykonawczy Kraj. Rady gosp. a zatwierdzonego przez c. i k. J. Gub. wojsk.

Z wyjątkiem zboża przeznaczonego na siew lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże siebie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie P. C. Z. i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy wzgl. otrąb.

§ 11.

Normy przemiału. Wynagrodzenia za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg zboża uzyskanych conajmniej 80 kg mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4 ®/o zboża.

Oszczędności na przyznanych 4 $°/_0$ rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko P. C. Z. Za zmielenie 100 kg zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie

6 K	przy przemiale	na	mąkę pytlową	
4	K„	,	„	„ razową
8 K	„	,	„	kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K za mąkę pytlową, 3 K 50 hal. za razówkę a 7 K za kaszę, zaś pozostałe 1 K przy mące pytlowej lub kaszy a 50 hal. przy razówce przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. R. G. który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. Pieniądze niezużyte na ten cel rozdzielone zostaną między młyny pracujące w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża,

§ 12-

Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela Komenda powiatowa na wniosek wydziału wyk. Kraj. Rady gosp. Celem uzyskania tego pozwolenia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie u kierownika powiatowej filii P. C. Z. z podaniem:
dokładnego adresu, siły popędowej, poruszjjącej młyn, ilości kamieni wzgl. walców, oraz dziennej normalnej wydatności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie, po zaopatrzeniu go odpowiedniemi uwagami Wydziałowi wyk. K. R. G. za pośrednictwem dyrekcyi P. C. Z. do rozpatrzenia.

Młyny które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch podzielone zostaną na:

a) Młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby i dla swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14).

Każdy z tych młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża, mumer jego paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia) ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia) w którym zapisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża oraz dzień wydania uzyskanych żeń produktów.

b) Młyny kontraktowe przeznaczone do przemielania zboża zakupionego przez P.C.Z. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców P. C. Z. i mogą mleć zboże albo za stałem wynagrodzeniem od cent. metr, lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stale oznaczonej cenie. Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rozchód oraz rodzaj zboża wzgl. przetworów młynarskich, jąkoteż każdoczesny zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców P. C. Z. obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

P. C. Z. ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i w kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13.
Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże wzgl. produkta młynarskie przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii odbierać będzie od P. C. Z. referent rolniczy komendy pow. względnie jego organa pomocnicze

§ 14.
Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża wzgl. produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności uprawnionej do zaopatrzenia (liieproducentów) może się odbywać:

a) przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom aprowizacyjnym

b) przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez P. C Z.

c) przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii P. C. Z. wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

§ 15.
Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie jest bezcelowem.

Dostarczenie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych jest zadaniem P. C. Z., która może

a) dostarczyć tego zboża ze swych składów albo

b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16.
Ceny sprzedażne zboża i Przetworów młynarskich.

Ceny po których P. C. Z. winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie ustanowione zostaną osobnem zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały kraj. Rady gosp. z uwzględnieniem kalkulacyi cen, przedłożonej przez Dyrekcyę P. C. Z.

§ 17.
Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii P. C. Z oraz komisyi powiatowych i gminnych, poleci komenda powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym.)

W szczególności jest ich zadaniem:

a) Popieranie i kontrolowanie prac komisyi powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat, odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§3, 14 c, 15, b) i t. d.

b) Popieranie i Kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii P. C. Z, w szczególności ułatwianie odstawy nabytych produktów furmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiału i rozdziału nabytych produktów.

c) Kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisyom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiei Centrali zbożowej. Zarządzenie w razie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii P. C. Z. i komisyi pow. wzgl. gminnej potrzebnych środków przymusowych. (§ 18)

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentowi rolniczemu, względnie wyznaczonym przezeń silom pomocniczym, prawo

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisyi powiatowej i komisyi gminnych,

b) prawo wrglądu w księgi i zapiski zastępców P. C. Z, młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża wzgl. mąki,

c) prawo kontrolowania magazynów i składów P. C. Z., zabudowań gospodarskich producentów, oraz sklepów, trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18.

Środki przymusowe.

.Teśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III. § 7 w terminie, przepisanym mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże dostarczone w drodze przymusowej winna P. C. Z. w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie komenda powiatowa czy:

a) ma być również wypłaconą producentowi, czy też:

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenin pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy, orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia komendy przesługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być uniesiony za pośrednictwem miejscowej komisyi powiatowej lub gminnej, która ze swemi uwagami przesyła go do J. G. W.

§ 19.

Pouczenie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10 rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozp. Nr. 59 podlega w szczególności:

1. Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje, lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu.

2. Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie.

3. Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od psób nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia.

4. Zastępca P. C. Z. który przy kupnie wzgl. sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy przepisy, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy.

5. Młynarz lub ustanowiony przez P. C. Z. dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów.

Surowsze kary przewidziane są za przekroczenie §2. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 Dz. rozp. Nr. 29, dotyczącego s'rodków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

Odnośne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia Nacz. Wodza Armii Nr. 61 z dnia 11./VI 1916 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia tudziez cena kupna zaś nie ulegają w myśl § *11.* rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61 konfiskacie i będą użyte przez komęndę powiatową dla wyżywienia ludności.

Powyższe rozporządzenie Wojsk. Jen. Gubernatorstwa z dnia 25. lipca b. r. W. S. Nr. 78600 podaję się niniejszem do wiadomości i zastosowania się.

C. i k. Komendant powiatu:

Henryk v. MI TT ER

Podpułkownik.